

SUNČANA VRATA

Sunčana vrata dovode pojedinca na put ljubavi i mudrosti. Tko u sebi otkrije ta dva prekrasna bisera može spoznati tajnu cjelokupnog uređenja svemira, od najmanjih zakonitosti sve do prasnjetlosti vječne vatre koja napaja sav beskraj.

Onosmil Zlatobor

37. OBJAVA

11. april (travanj) 2018

GOSPODINOVE PROPOVIJEDI

»Isusovo rođenje«

Luka 2, 1-14: U ono vrijeme iziđe zapovijed cara Augusta da se provede popis pučanstva u svojoj zemlji. To je bio prvi popis za vrijeme Kvirinijeva upraviteljstva Sirijom. Svi su išli, svatko u svoj grad, da se upišu. Tako i Josip, jer bijaše iz Davidove kuće i porodice, uziđe sa svojom ženom Marijom, koja bijaše trudna, iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju, u Davidov grad zvani Betlehem, da se upiše. Dok su tu bili, njoj dođe vrijeme da rodi. I rodi sina svoga, prvorođenca, te ga povije u pelenice i položi u jase, jer u gostionici nije bilo mjesta za njih. U tom istom kraju boravili pastiri; noćivahu pod vedrim nebom, bdijući nad stadom svojim. Najedanput im pristupi anđeo Gospodnji, i sjaj ih Gospodnji obasja, pa se vrlo uplašiše. Anđeo im reče: "Ne bojte se, jer vam, evo, donosim radosnu vijest o velikom veselju za sav narod: Danas vam se u Davidovu gradu rodio Spasitelj - Krist, Gospodin. I neka vam ovo služi kao znak: Naći ćete Djetesce povijeno u pelenice gdje leži u jaslama!"

Odjedanput se anđelu pridruži mnoštvo vojske nebeske koja je hvalila Boga: Slava Bogu na visini i na zemlji mir ljudima koje ljubi!"

U ovom se poglavlju razmatra Moje rođenje, praznik koji po vašem crkvenom običaju slavite na 25. decembar (prosinac).

Već sam prije rekao nekoliko riječi o tom prazniku. Detalje koji su pratili Moje rođenje djelomično znate već iz povijesti Moje mladosti (Jakob Lorber: Isusovo djetinjstvo), a djelomično iz Evanđelja Mojih apostola; no, ipak, postoji još nešto neobjašnjeno u tom djelu Moje prve vidljive pojave na vašoj zemlji, čiji dublji značaj u odgovarajućem duhovnom značenju još ne poznajete. Zato ovom prilikom želim, uz taj tekst u poglavlju Lukinog Evanđelja, obznaniti još više vama i svoj svojoj budućoj djeci, da biste vidjeli

kako i ono što se i najmanje tiče Mene i Mog dolaska na zemlju ima velik značaj i duhovno će se ponoviti uz Moj Drugi Dolazak na ovu malu kuglu, boravište Moje djece. Kao što su nekada na zemlji baš ono vrijeme i onaj narod bili određeni za svjedoka ovome velikom, milostivom djelu ljubavi, koje Sam ispunio za vas i sav duhovni svijet, tako će biti za Moj Drugi Vidljivi Dolazak vrijeme i zemlja odabrani tako da budu što pogodniji tom završnom događaju.

Niste uzalud imenovali taj praznik „Sveta noć“. Ta je noć bila posvećena kada Sam se zbog vas i sveg materijalnog stvorenja posvetio žrtvom poniznosti, time što Sam kao beskonačni Gospodin sveg stvorenja obukao krhku, istrunulu odjeću koja, što se vanjskog oblika tiče, među milijunima bića na drugim svjetovima ostaje daleko iza najvišeg, izvornog oblika čovjeka. Mnogi stanovnici drugih svjetova tako su bogato opremljeni, da čovjek ove zemlje izgleda samo kao loša imitacija toga što Sam stavio u taj oblik, kao imitacija Mog vlastitog Bića. Iako ljudi koji žive na drugim svjetovima stanovnike ove zemlje u mnogim stvarima nadmašuju, stanovnici ove zemlje su u duhovnom pogledu određeni za nešto puno veće od onih koji žive u rajskim svjetovima i suncima. Iako im se smiješi vječno proljeće i žive u tako sretnim odnosima da ih vaša mašta ne može ni zamisliti, nisu jasno svjesni spoznaje Mog Bića, mog duhovnog stvorenja i Moje Očinske ljubavi.

Dobri su jer ih nikakvo zlo ne pokuša primamiti. Poznaju nekakvo Najviše Biće, padaju na zemlju pred Njim iz poštovanja; ali nitko od njih se ne usuđuje misliti da bi to najviše biće željelo pritisnuti na Svoje Očinske prsi nekoga kog je On stvorio i dati mu slatko ime djeteta. To je rezervirano za one koji si moraju takav položaj pridobiti borbom i pobjedom, da mogu postati djeca Boga. U školi, gdje se takva djeca obrazuju, pored najvišeg mogućeg duhovnog poveličanja mora biti moguće i suprotno – najdublje poniženje, ako se žele posve odvratiti od dobrog. Da bih vam pokazao kako je u takvim suprotnostima napredovanje k boljem i da je pobjeda nad svim preprekama moguća, obukao Sam se Sam u ogrtač posljednje, neznatne ljudske slike. Sam Sam sišao na ovu tamnu zemljinu kuglu, koja je, s obzirom na opremljenost i veličinu, u Mom stvorenju takva kao što je infuzorijska (mikroskopska) životinjica u usporedbi sa svim ljepotama i čudima vaše zemlje.

Da je u cijelom Mom stvorenju sve jednakom brigom oblikovano i da je posljednja infuzorijska životinjica u svom obliku isto tako savršeno sagrađena kao čovjek, gospodar zemlje, kaže vam Moje načelo stvaranja, da Sam baš Ja u svim stupnjevima stvorenog, u najmanjem najveći i da Sam baš u najmanjem moćni Stvoritelj i Gospodin. To je bio razlog zašto Sam izabrao jednog od najmanjih planeta, da bih ovdje pokazao Moju veličinu i time Sam dokazao Mojemu svijetu duhova i duša da je baš u najmanjem moguće najveće i da je u najvećem poniženju moguće dostići najveće blaženstvo; da je onaj koji sve žrtvuje vrijedan da sve posjeduje.

Zato se Moje rođenje nije dogodilo u nekakvoj palači i ne od visoko postavljenih ljudi kao roditelja, nego se dogodilo u najnižem položaju. Ali u svim okolnostima što su se

tamo srele, morala je pak biti prikazana ta visoka duhovnost Mog rođenja. Tako je bilo određeno da je bio po Herodu zapovijedan ljudski popis i Ja nisam ugledao svjetla dana u kući sagrađenoj od ljudi, nego u Mojoj kući, dakle, pod vedrim nebom u špilji.

Svjedoci Mog rođenja nisu bili carevi ili kraljevi, pa čak ni obični ljudi, nego samo životinje – nepokvarena stvorena bića.

Popis ljudi morao je pridonijeti tome da je Marija krenula na put u Betlehem i da je ispunila to što Kralja svega stvorenja veliča. Milijuni visokih duhova pjevali su pjesmu hvale: „Slava Bogu na visini i mir na zemlji ljudima dobre volje!” Oni i životinje, koji su oboje izišli iz Moje ruke, bili su prisutni pri Mom rođenju. Takvi svjedoci odgovaraju Meni, ovome u pelene umotanom Gospodinu nad Vojskama. Ljudskim popisom Moje rođenje nije moglo ostati nezapaženo. Tada je morao vladati i okrutni Herod, kao zemaljski glavar ili lokalni knez u Jeruzalemu, da bi ometao Moj odgoj i život. Smisao pobjeđivanja svih ovih poteškoća bio je dokazati da, premda Sam se postavio u najniži položaj, Moju ću zadaću pred svim Mojim stvorenjem svakako riješiti, naime: baš kroz primjer poniznosti i samoodricanja, napravio Sam iz te male zemlje školu za Moju djecu, koja će nekad biti određena da promijene bićima sa drugih zvijezda i sunaca sliku velikog Duha i Stvoritelja sve vidne prirode u Oca koji ih voli.

Što sam prije eona odlučio i prije više od tisuću godina započeo, to je sada blizu ispunjenja. Učenje Moje vjere, Moja Riječ koja se ne može zamijeniti boljom – pa neka ljudi koliko god u mislima razglabaju – Moje učenje ljubavi mora biti općeprihvaćeno! Vladati mora jedino ljubav, a sve strasti ljudskog srca koje Sam u njega položio samo zato da bi se borbom protiv njih osvojila i zaslužila ljubav, sve te strasti ljudskih srdaca moraju biti nadvladane i polegnute na oltaru ljubavi. Mržnja, osveta, oholost i kako god se već imenuju ovi moćni nagoni zloće u čovjeku, svi moraju utihnuti. Križ, na koji Sam nekada bio pribijen i za sve zalutale narode molio otpuštanja, mora svatko zavoljeti kao simbol pomirenja, te poštivati i nositi u teškom iskušenju kao spomen na put koji Sam pokazao i koji jedini vodi ljude k duhovnoj visini.

Kao što su u Mom životu na zemlji okolnosti na kraju naizgled djelovale protiv Mene i naizgled nosile sa sobom Moj pad i smrt, ipak Sam Mojim uskrснуćem iz materije i vraćanjem u Moje duhovno kraljevstvo morao prouzročiti najveći trijumf, tako se i sada množe znakovi strašnih katastrofa. Ali čovjek se mora uzdignuti kao ptica Feniks iz pepela, iz spaljenih svjetovnih nazora i predrasuda, neoštećen, kao duhovni proizvod svog Stvoritelja, kao duhovno dijete najvišeg duhovnog Oca.

Tamo je usmjereno sve, tamo se naplavljuje, kao brod bez kormila, čitavo čovječanstvo. Morat će biti razrušene sve umjetne zaštitne stijene koje je ljudski razum kao željezan oklop ovio oko srca koje kuca za ljubav. Uništene moraju biti pregrade rođenja, klase i površne spoznaje. Čovjek mora prestati misliti razumom i naučiti osjećati srcem. Samo tada kada topla vatra ljubavi prvo zagrije čitavu njegovu dušu, tek tada može mudrost kao sila koja sve uređuje postaviti granice ljubavi i čovjeku dozvoliti da osjeti sve ovo s čime Sam ga opremio, te zašto Sam ga stvorio tako i ne drugačije.

Kad god Sam se kao Krist na zemlji molio svom Ocu na nebu, uvijek je bila Mudrost ona koja je pozvala Ljubav, da bi tim pozivom ukrotila njezino beskrajno djelovanje. Kao što mudrost i ljubav mogu postojati jedna s drugom, baš tako bio Sam kao Krist povezan s Mojim ocem, s Ljubavlju, i mogao Sam zbog toga reći: „Nitko Me ne zna, doli Otac na Nebu i samo Ja znam Njega!“ ili „Ja idem Ocu kući!“ i tako dalje. Time sam htio reći: čitav svijet je stvoren iz ljubavi, ali mudrost je uređivala njezine okolnosti. Ljubav stvara i mudrost održava. Kad „Otac“ ljubav postavi za najviši simbol čistote; onda ju Ja, mudrost, kao „Sin“ dokazujem djelima. I kao što ljubav i mudrost udruženi oblikuju čitavo Moje biće i tamo u najsavršenijoj slici postoje, tako mora i čovjek, kao Moj potomak, postati izraz ljubavi i mudrosti. Prvo mora voljeti, a nakon toga naučiti da bude mudar, da bi Moje stvorenje i svoju misiju u potpunosti saznao i shvatio.

Tamo se usmjeruje Moje nastojanje s vama i svi događaji vas guraju u tom smjeru, da sprovedete ponovno rođenje Isusa u vašoj unutrašnjosti. On vas želi tamo voditi i usmjeravati kao izraz mudrosti i ljubavi, dok uskoro taj Stvoritelj, Gospodin svih gospodina, kao otac (ljubav) podvostručen Sinom ili Kristom (mudrost), opet osobno i vidljivo ne siđe na zemlju, te drugi i posljednji put ne izgovori ono što je izgovorio na križu prije više od tisuću godina, naime: „Dopunjeno je – dopunjeno je veliko djelo pomirenja!“

Svojim duhovom pokazao Sam kako je to što je za njih bilo nemoguće postalo moguće. S tim primjerom hodao Sam pred vama i sada Sam Moja bića na ovoj maloj zemlji napravio državljanima Mojega beskonačnog kraljevstva, Mojom jedinom djecom.

Ono što Sam nekada u kolijevci, u nekoj špilji kod Betlehema započeo, što je bilo opjevano od strane milijuna anđeoskih duhova, no neshvaćeno od ljudi, u najboljem slučaju su to neki slabo osjećali, dopunjeno je.

Dopunio Sam djelo pomirenja, ljubavi i otpuštanja. Svijet je očišćen svih nečistih prljavština sebičnosti i mada će nesreće i katastrofe uništiti zemaljsko tijelo ljudi – ne mogu ništa napraviti ljudskome duhu i duši. Taj stoji uzvišen iznad svih olupina svijeta, raširenih ruku prema Božjem Spasitelju, koji će – kao nekad tamo – svima poviknuti: Dođite k Meni svi koji ste opterećeni, pa ću vam oduzeti teret i okrijepiti vas! Dođite ovamo, vi borci za ljubav i mudrost, vi ste kruna života, vama je kraljevstvo duhovnog svijeta otvoreno, da možete vidjeti kako se gomile anđela vesele i pjevaju pjesme hvale Gospodinu Ocu, riječima kao nekada, naime: „Slava Bogu na visini i mir na zemlji ljudima dobre volje!“ Jer je On došao u svoj posjed i Njegova djeca su Ga upoznala. Amen

Gottfried Mayerhofer: Gospodinove Propovijedi (str. 37, 48)